

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 28.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1069** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

Делото е образувано по жалбата на К. Г. Т. против заповед № РД-09-6/19.01.2010 г. на кмета на Р. „С.“, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на кадастралната карта на план за регулация на м. „Х Б“, кв. 79 с ПИ № 1385, поради наличие на спор за материално право по смисъла на чл. 53 от ЗКИР. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Излагат се съображения за неправилност на основния мотив на административния орган за наличие на спор за материално право, тъй като този спор е вече разрешен с влязло в сила съдебно решение. Претендира се да бъде отменена като незаконосъобразна заповедта на кмета на Р. „С.“, Столична община и се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че липсата на съгласие

на заинтересованите лица, удостоверено в акта за непълноти и грешки, не е опровергано по начин, който да изключи прилагането на нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР. Подробни доводи излага в писмени бележки и моли да бъде отхвърлена жалбата.

Заинтересованата страна И. С. В., чрез пълномощника си адв. Л, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи за безспорна установеност на наличието на спор за материално право, надлежно заявено още в административното производство в депозираното от доверителя му писмено възражение. Моли да бъде оставена в сила заповедта на кмета на Р. „С.“, Столична община. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Заинтересованите страни Е. В. К., В. С. П., З. Я. С., З. Г. С., Ц. С. В. и Л. П. В. не изразяват становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена законния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице, претендиращо материално субективно право, за което акта засяга права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по инициатива на К. Г. Т., който с молба В. № 94В-152 от 06.08.2009 г. е поискал да бъде извършена поправка в кадастралния план, като се съобрази решение № 213 от 17.05.2008 г. на Софийския градски съд. С влязлото в сила съдебното решение е признато за установено по отношение на молителя, че Ц. С. В., В. С. П., И. С. В., З. Г. С., Е. В. К., З. Я. С. и Л. П. В. не са собственици на празно дворно място от 740 кв.м., находящо се в Г. С., У. „520” № 12, представляващо част от имот пл. № 1238.

Изготвена е скица-проект за изменение на кадастралния план с нанасяне на поземлен имот с пр. пл. № 1385, к.л. 413, м. „Х Б” с площ 1348 кв.м.

На 01.12.2009 г. по молбата на К. Т. е съставен Акт за непълноти и грешки № 47. Заинтересованите лица са уведомени за съставянето на акта с нарочно съобщение.

В хода на процедурата по нанасяне в кадастралния план на имот с проектопл. № 1385 е постъпило възражение № към 94 В – 152/4/ от 04.01.2010 г. от И. С. В. и Ц. Стоянчова В.. С възражението изрично е заявено наличието на спор за материално право по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, тъй като видно от скицата-проект, имотът, предмет на нанасяне,

неправомерно навлиза в съсобствения им поземлен имот с пл. № 1238. Излагат доводи за неправилно нанасяне на границите на двата имота.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед № РД-09-6/19.01.2010 г. на кмета на Р. „С.“, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на отказано попълването на кадастралната карта на план за регулация на м. „Х Б“, кв. 79 с ПИ № 1385, поради наличие на спор за материално право по смисъла на чл. 53 от ЗКИР.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че цялата площ от 1348 кв.м. на имот пр.пл. № 1385, оцветена в син цвят на скицата към заключението и заключена между цифрите 2,1,5,4,2 /букви ОВКЛО/ попада върху имот пл. № 1238, площта, на който е заключена между 6,7,8,9,10,6. Видно от скицата, частта от 740 кв.м., заключена между цифрите 17,1, 5, 16, 17 на скицата, по отношение на която е постановено решението на Софийския градски съд е идентична с част от поземлен имот с пр. пл. № 1385.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните прави изводи:

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР във връзка с § 5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г., до одобряване на кадастрална карта и кадастрални регистри, кадастралните планове и регистри /разписните листове/ към тях, одобрени по реда на отменените Закон за единния кадастър на Народна Република Б и Закона за териториалното и селищно устройство се поддържат от общинската администрация, като в тях се отразяват всички настъпили изменения в недвижимите имоти, по ред, определен с наредбата по чл. 31.

С оглед липсата на данни за одобрена кадастрална карта за района, в който попада имота, предмет на административната процедура, приложима към настоящото производство е именно визираната правна норма, като нанасянето в кадастъра следва да се извърши от общинската администрация, при съобразяване на изискваният на чл. 53, ал. 3 във връзка с ал. 1 от ЗКИР, съгласно който одобрените кадастрални карти и регистри могат да се изменят, когато съдържат съществени непълноти и грешки, които се установяват на самото място с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, когато непълнотите и грешките са свързани със спор за материално право те се отстраняват след решаването му по исков ред.

Предвид изложеното оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена при валидно проведено административно производство, в хода на което от страна на заинтересовано лице са депозиран писмени възражения за наличието на спор за правото на собственост върху имота, чието нанасяне в кадастъра е предмет на производството.

Неприсъствието на заинтересованите лица при съставянето на Акта за непълноти и грешки № 47 от 01.12.2009 г., в настоящия случай не следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, тъй като същото е преодоляно посредством изпращането на нарочно съобщение до всяко едно от заинтересованите лица, в което е определен срок за запознаване със съдържанието на протокола и депозиране на писмени възражения. В подкрепа на този извод е и депозираното от И. С. В. и Ц. Стоянчова В. писмено възражение. Ето защо не може да се приеме, че ако съставянето на акта се бе осъществило в присъствието на заинтересованите страни, изходът от производството би бил друг, критерии, който определя едно нарушение на процесуалните правила като съществено имащо за последица опорочаване на цялото административно производство до степен незаконосъобразност на постановления в резултат на него административен акт.

Предпоставка за издаването на заповед по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, с която се одобрява изменение на кадастъра, е наличието на съгласие на пряко заинтересованите лица, изразено чрез подписите им върху акта за непълноти и грешки, съставен по реда на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР. Съществуването на спор за материално право е основание да се откаже заявеното изменение до неговото разрешаване по общия исков ред. За това е необходимо претенциите за това материално право да бъдат заявени пред административния орган до приключване на производството по поправка на кадастъра. Визираната хипотеза не предполага наличието на образувано съдебно производство с предмет това материално право. Нещо повече, неподписването на акта за непълното и грешки по чл. 53, ал. 1 от ЗКИР вече предполага наличието на такъв спор и е пречка за продължаване на процедурата по нанасяне.

В настоящия случай с писмено възражение № към 94 В – 152/4/ от 04.01.2010 г. заинтересованите страни И. С. В. и Ц. Стоянчова В. изрично са заявили наличието на спор за материално право с доводи за неправилно нанасяне на границите на собствения им имот и на имота, предмет на процедурата, при което имотът, предмет на нанасяне, неправомерно навлиза в собствения им поземлен имот с пл. № 1238.

С оглед на това обосновано и законосъобразно административният орган е

приел, че е налице спор за материално право, който съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е пречка за издаване на исканата заповед за изменение на кадастъра, преди същият да е разрешен по исков ред.

С оглед характера на иска, предмет на производството по Г. дело № 2748/2007 г. по описа на Софийския градски съд, неоснователен е доводът на жалбоподателя за липсата на спор за материално право. Уваженият отрицателен установителен иск установява със сила на присъдено нещо, несъществуването на спорното право у заинтересованите лица, но не и принадлежността на това право към патримониума на жалбоподателя. Този иск не може да замести специалния иск по чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, целта на който е да се установи принадлежността на правото на собственост върху даден имот към датата на плана, за който се твърди, че е непълен или грешен.

Дори и да се приеме обратното, силата на присъдено нещо на съдебното решение № 213/17.05.2008 г., постановено по Г. д. № 2748/2007 г. описа на Софийския градски съд не преодолява ограничението на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, тъй като диспозитива на решението се отнася до празно дворно място от 740 кв.м., представляващо част от имот пл. № 1238, съсобствен на заинтересованите страни, докато общата площ на имот пр. пл. № 1385, предмет на нанасянето, е 1348 кв.м. В подкрепа на този извод са и констатациите на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза, че цялата площ от 1348 кв.м. на имот пр.пл. № 1385, оцветена в син цвят на скицата към заключението и заключена между цифрите 2,1,5,4,2 /букви ОВКЛЮ/ попада върху имот пл. № 1238. Следователно, по отношение на частта от имот пр. пл. № 1385, попадаща в имот пл. № 1238, извън тази с площ от 740 кв.м., предмет на съдебното решение на Софийския градски съд, спорът за материално право не е разрешен.

Извод за липса на хипотезата на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР не може да бъде изведен и от приетите като доказателство по делото съдебни удостоверения от Софийския районен съд и Софийския градски съд за неналичието на образувани съдебни производства между жалбоподателя и заинтересованите страни. Както вече бе посочено, достатъчно условие за прилагането на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е наличието на заявено от страна на заинтересовано лице материално право върху имота, или част от имота, по отношение на който е образувано производството по поправяне на кадастъра. Без значение е основателността на тази претенция, тъй като компетентен да се произнесе по този въпрос е единствено съдът, затова и административният орган е длъжен, поради липса на компетентност, да откаже да извърши поправка в кадастъра до решаване на спора по исков

ред.

При извършената на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка, настоящият съдебен състав констатира, че оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена при спазване на установената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и в съответствие с целта на закона отстраняването на непълноти и грешки в кадастъра да се осъществява само след предварителното разрешаване на спора за материалното право по исков ред.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от пълномощника на заинтересованата страна И. С. В. искане за присъждане на направените по делото разноси, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати сумата от 600 /шестстотин/ лева.

Предвид изложените съображения за липсата на основанията за отмяна по чл. 146 от АПК и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд С.-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. Т. против заповед № РД-09-6/19.01.2010 г. на кмета на Р. „С.“, Столична община.

ОСЪЖДА К. Г. Т. ЕГН * с постоянен адрес: Г. С., У. „Л“ № 16, В. В, . 4, А. 38 да заплати на И. С. В. ЕГН * с постоянен адрес: Г. С., ж.к. „Г. М.“ № 42, Б. 34, В. Г, . 3, А. 43 разноси по делото в размер на 600 /шестстотин/ лева. Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: